

Abstrakt

Disertační práce se zaměřuje na analýzu konstitucionálních vztahů mezi mateřskou zemí a dominií. Konstitucionální problematika vedle imperiální zahraniční a hospodářské politiky významně ovlivnila vývoj britských imperiálních dějin. Práce analyzuje proměnu imperiální terminologie (Britské impérium vs. Commonwealth), vznik prvních dominií, otázku dominiálního statusu a fungování systému koloniálních (imperiálních) konferencí v kontextu existence Výboru imperiální obrany. Současně se zabývá přijetím důležité deváté rezoluce na imperiální válečné konferenci v roce 1917, poválečnou proměnou vztahů mezi mateřskou zemí a dominií a následnou konstitucionální diskuzí, která vyvrcholila v roce 1921. Narůstající incidenty a neshody mezi autonomními částmi impéria a Londýnem v oblasti imperiální zahraniční politiky (Chanacký incident, konference v Lausanne, Locarnský pakt, britsko-japonské spojenectví aj.) přispěly k tomu, že dominiální představitelé začali požadovat jasnější vymezení konstitucionálního postavení dominií vůči Britům. Imperiální konference v roce 1926 otevřela novou etapu konstitucionálních vztahů mezi dominií a mateřskou zemí tím, že došlo k přijetí Balfourovy deklarace, definujícího postavení dominií v rámci impéria. Celý proces završilo vydání Westminsterského statutu, který v roce 1931 potvrdil konstitucionální rovnost mezi dominií a mateřskou zemí a symbolicky zahájil novou éru britských imperiálních dějin.